

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยขอเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ พจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 พิมพ์ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ.2546

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับพจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542
2. ตารางการจำแนกประเภทคำทางไวยากรณ์ ของคำทับศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542
3. ตารางคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น
4. ตารางการกำหนดภาษาเพื่อบอกที่มาของคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542
5. ตารางวิเคราะห์การออกเสียงของคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542
6. ตารางการจำแนกหมวดหมู่เพื่อบอกลักษณะของคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกจากพจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 โดยการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และจำแนกคำทับศัพท์ดังกล่าว ลงตารางการสำรวจ ดังนี้

1. ศึกษาจำนวนคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 โดยวิเคราะห์คำทับศัพท์ภาษาตะวันตก เรื่องการกำหนดประเภทของคำตามหลักไวยากรณ์ ว่าเป็นคำประเภท ก. – กริยา / น. – นาม / ว. – วิเศษณ์ (คุณศัพท์หรือกริยาวิเศษณ์) หรือในหนึ่งคำมีหน้าที่ 2 ประเภท ได้แก่ น. – นาม ก. – กริยา / น. – นาม ว. – วิเศษณ์ / ก. – กริยา ว. – วิเศษณ์ โดยยึดหลักไวยากรณ์ตาม

ราชบัณฑิตยสถานกำหนด (พจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546, หน้า (๑๑) แล้วนำคำเหล่านั้นจำแนกออกเป็นตารางเป็นหมวดหมู่ เพื่อบอกจำนวนของแต่ละประเภท

2. ศึกษาจำนวนคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น

3. ศึกษาคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 โดยวิเคราะห์การกำหนดภาษาเพื่อบอกที่มาของคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกว่าเป็นภาษาใด โดยยึดหลักอักษรย่อในวงเล็บท้ายบทนิยาม คือ ฝ. – ฝรั่งเศส ล. – ละติน และ อ. – อังกฤษ ในพจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546, หน้า (๑๐))

4. ศึกษาคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 โดยวิเคราะห์การออกเสียงของคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้มี 3 ลักษณะ คือ การถอดอักษร (Transliteration) การถ่ายเสียง (Transcription) และการถอดเสียงเป็นคำใหม่ (Loan Translation) โดยประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ของนิตยา กาญจนวรรณ (2543, หน้า 179-281), วีระ ภาณุตานนท์ ณ มหาสารคาม (2541, หน้า 101-124) และสุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (2544, หน้า 15)

5. ศึกษาคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 โดยวิเคราะห์ และจำแนกหมวดหมู่เพื่อบอกลักษณะของคำทับศัพท์ภาษาตะวันตก ซึ่งประยุกต์การการบอกลักษณะคำที่ราชบัณฑิตกำหนด (พจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546 : หน้า (๑๑)-(๑๓) ซึ่งมีทั้งสิ้น 17 หมวด ได้แก่ หมวดที่ 1 บุคคลและกลุ่มบุคคล หมวดที่ 2 สัตว์ หมวดที่ 3 พืชพรรณ และธรรมชาติ หมวดที่ 4 มาตรา หมวดที่ 5 พาหนะและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หมวดที่ 6 สถานที่ หมวดที่ 7 รักษาพยาบาลและโรค หมวดที่ 8 วิทยาศาสตร์ หมวดที่ 9 คณิตศาสตร์ หมวดที่ 10 นันทนาการและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หมวดที่ 11 เครื่องดนตรี หมวดที่ 12 โภชนาการ หมวดที่ 13 การกระทำ หมวดที่ 14 ชนกรรม หมวดที่ 15 ประเพณี ศาสนาและความเชื่อ หมวดที่ 16 คำนามธรรม และหมวดที่ 17 เครื่องมือและเครื่องใช้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การหาค่าคะแนนเฉลี่ย ซึ่งมีสูตรการใช้ดังนี้ (มนต์ชัย เทียนทอง, 2548 หน้า 255)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$n = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY